

Forladte ting, der ligger i byen

Christian Yde Frostholt har lavet en fotobog, der viser os nogle af de mange ting, vi smider ud eller glemmer i det offentlige rum.

BØGER

Christian Yde Frostholt: Things left behind. Random Gardens, 88 sider, 73 farvebilleder, 150 kroner.

Vi har dem, vi smider dem ud, og så er de forsvundet ud af synsfeltet og ud af vores tanker. Borte har taget dem. Det kan være en plastikpose, en lænestol, en mælkekasse, et toiletskab, en appelsinskræl, et løbehjul – hvad som helst. På den led har tingene en mærkelig dobbelt status; de er – for en stund – uundværlige eller nyttige for os, vi bruger dem, og de indgår i vores hverdagsliv. Men på den anden side er de prædestineret til at blive smidt væk og skrottet, de er potenti-

elle affaldsobjekter, ting, der pludselig er overflødige og i vejen og derfor skal skaffes væk.

Digteren og konceptkunstneren Christian Yde Frostholt har nu frembragt en fin lille, skarp fotobog med 73 farvefotografier af 'efterladte ting', som titlen lyder på dansk. Alle fotografier opstiller et lille tableau over det tilfældige, banale og lidt rodede tings-liv i byens dagligdag. Det kan være en sribet lænestol, der venter på at blive fjernet, en lille lysende, tom appelsinskræl, der ligger og sitrer i vinden, eller en vild solsikkegul farveklat som tiloversblevet tegn efter en væltet malerspand på vejbanen; men Frostholt har også fanget en havblå sribet jernport til et lager, en lille grå puddelhund skråt forskudt i motivet i forhold til nogle galvaniserede jernrør; eller en krøllet, fugtig side af en supermarkedsreklame dækket halvt til af nedfaldne ahornblade.

Bagtæppet er hver gang en metropol et eller andet sted i verden, aldrig et rent natursceneri. Derfor får tingenes forladthed

“
Bagtæppet er hver gang en metropol et eller andet sted i verden, aldrig et rent natursceneri

ser ned ad gaden; det gælder den tabte legetøjsalligator på den rå grå fortovsflise; og det gælder mindre prosaiske rester fra et overstået fastfoodmåltid, der er efterladt på fortovet spredt ud i små poser og sammenklemte papbægre. Frost-

holm fanger og arrangerer finurligt de små ad hoc-mønstre, der kan opstå iblandt efterladte ting – et næsten kubistisk eller geometrisk forhold mellem nogle fliser lagt i mønster, en skarpt gul ledning og to små grønne hække, et helt stilleben midt i det prosaiske leben.

Det er indlysende, at Frostholt hilser på berømte forgængere som William Eggleston og Wolfgang Tillmans i sin fokusering på det, vi efter Mette Sandbye kan kalde for 'kedelige billeder', billeder af trivielle, halvt usynlige objekter i byrummet – men hvor det er underforstået, at det, vi har at gøre med, er meget interessante kedelige billeder. Interessante, fordi tingene dér får skrabet deres fernis af affald og overflødighed en smule af sig og får lov at indgå i en foreløbig æstetisk orden, billedets tableau.

Og så er der et fotografi, hvor et levende væsen er forvandlet til ting – det er et stift

BYBILLEDER. Alle bogens billeder er taget i en metropol et eller andet sted i verden, aldrig i naturen.

Foto: Christian Yde Frostholt

lig, liget af en kat eller hund, der ligger på ryggen med benene strittende i vejret pakket ind i en isblå tynd plastpose, halvt lænet op ad en snavset lygtepæl. Lidt trist, men ikke rigtig sørgeligt for alvor, for liget, plastposen, lygtepælen og vejkanten indgår også i en fint komponeret orden. Æstetisering af døden? Måske, men også en anledning til refleksion over, hvordan vi selv er omvandrende ting (vi består mest af kul og vand), ting, der en dag skal efterlades, og ting, som vil have efterladt sig flygtige spor i byens rum.

MIKKEL BRUUN ZANGENBERG
mikkel.bruun.zangenberg@pol.dk